

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

14080 LLEI 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. («BOE» 169, de 16-7-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable.

PREÀMBUL

I

El desenvolupament del transport per cable a Europa es va produir a mitjan segle XIX, i aquest sistema de transport es va introduir a terres catalanes al principi del segle XX. Catalunya ha mantingut, des del primer moment, el seu lideratge a la península Ibèrica pel que fa al nombre d'instal·lacions de transport per cable.

El transport per cable és un mitjà de transport que es distingeix dels altres pel sistema de tracció mitjançant un cable o més. Catalunya disposa actualment de cent cinquanta-una instal·lacions de transport per cable que serveixen per a satisfer necessitats de transport de naturalesa diversa.

Diferenciant aquestes instal·lacions pel règim d'ús, un primer grup s'adreça a cobrir les necessitats de desplaçament de les persones en els casos en què les circumstàncies de la zona o les característiques del terreny afavoreixen l'ús d'aquest mitjà de transport, que en algun cas pot esdevenir imprescindible perquè no hi ha cap altre mitjà de transport públic alternatiu que garanteixi el dret de les persones a la mobilitat. D'altra banda, hi ha un altre grup d'instal·lacions de transport per cable, de gran importància i tradició a Catalunya, que són les utilitzades per les persones afeccionades a activitats de lleure o a la pràctica d'esports d'hivern. Respecte a això, cal destacar l'augment progressiu del nombre de persones que practiquen esports d'hivern a les comarques catalanes, la qual cosa comporta un increment constant en el nombre d'instal·lacions de transport per cable situades en estacions d'esquí.

II

L'article 9.15 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria del transport per cable.

Per a garantir la seguretat de les persones i el respecte al medi ambient, és necessari disposar d'una norma amb rang de llei que reguli la construcció i explotació de les instal·lacions de transport per cable.

III

Aquesta Llei s'estructura en set capítols que abasten totes les qüestions que s'han de regular amb la finalitat d'assolir els objectius previstos.

El capítol I recull les disposicions generals i fa una descripció detallada de les instal·lacions que es regeixen per aquesta Llei. Cal ressaltar-ne els preceptes que fan referència a la seguretat de les instal·lacions de transport per cable, el respecte al medi ambient, l'accessibilitat

de les persones amb mobilitat reduïda i la protecció dels drets dels usuaris. Aquest capítol també estableix la classificació de les instal·lacions i regula el registre que ha de contenir llurs dades principals.

El capítol II estableix el règim de les instal·lacions que tenen la condició de servei públic, que són les destinades a satisfer les necessitats de desplaçament de les persones i, en conseqüència, presten el servei de manera continuada, i també un procediment general i un d'específic per a les instal·lacions de transport per cable urbà de titularitat d'un ajuntament. En la regulació del procediment general a seguir en relació amb aquestes instal·lacions s'ha previst, prèviament a l'aprovació del projecte, els tràmits d'informació pública i d'informe dels òrgans o ens afectats, d'avaluació d'impacte ambiental i dictamen de la Comissió Consultiva del Transport per Cable. Així mateix, es preveu que la construcció i l'explotació puguin ésser realitzades per l'Administració mateixa, o bé que la construcció i l'explotació o només l'explotació es puguin encarregar a una persona natural o jurídica. Finalment, es preveuen les causes d'extinció. Amb relació a les instal·lacions de servei públic i titularitat municipal, s'han fixat els trets bàsics que ha de contenir el procediment que s'estableixi per reglament.

El capítol III és dedicat a les instal·lacions de transport públic que no tenen la condició de servei públic, que afecta el major nombre d'instal·lacions de Catalunya en incloure's aquí les situades a les estacions d'esquí. Aquest capítol fixa el procediment d'atorgament de l'autorització administrativa, que sempre s'inicia a petició de la persona interessada en l'establiment de la instal·lació, la qual ha de presentar el projecte corresponent. La direcció general competent en matèria de transports ha de resoldre sobre l'aprovació del projecte, amb la intervenció prèvia dels ens locals afectats, de l'òrgan competent en matèria de medi ambient i de l'òrgan competent en matèria de protecció civil, si escau. El procediment fineix amb l'atorgament de l'autorització administrativa, que permet iniciar l'explotació de la instal·lació.

Les instal·lacions de transport privat, regulades al capítol IV per mitjà d'un únic article, se sotmeten a les mateixes condicions de seguretat i respecte al medi ambient que les de transport públic. Es per això que s'ha optat per fer una remissió al procediment que estableix el capítol III.

El capítol V es refereix exclusivament a la Comissió Consultiva del Transport per Cable, que ha d'ésser l'òrgan consultiu i assessor de la Generalitat en matèria del transport per cable. Pel que fa a la seva composició, s'ha garantit que hi siguin representats tots els sectors que puguin tenir algun interès en la matèria, en la forma que determini el reglament que ha de desenvolupar aquesta Llei.

El capítol VI regula la inspecció i el control de les instal·lacions. La potestat d'inspecció de les instal·lacions s'atribueix al departament competent en matèria de transports, sens perjudici de les competències que corresponguin a d'altres departaments o administracions públiques. Les funcions que tenen encomanades els serveis d'inspecció són de fer les revisions i les proves necessàries per a garantir que les instal·lacions mantenen les condicions de seguretat exigibles. Lligat a això, s'ha previst l'obligació de les empreses que exploten les instal·lacions de facilitar als serveis d'inspecció el compliment de llurs tasques.

El capítol VII recull les infraccions a la Llei i les sancions que es poden imposar als infractors. En primer lloc, s'hi fa una descripció detallada de les conductes constitutives d'infracció, i a continuació es fixen les sancions que es poden imposar. Els imports que s'han establert per a les sancions pecuniàries s'han adequat a la gravetat dels fets constitutius de la infracció. Per al cas

de reincidència en infraccions molt greus, a banda de la sanció pecuniària s'ha previst la caducitat de la concessió o la revocació de l'autorització administrativa. També s'ha establert la possibilitat que s'adoptin mesures provisionals mentre es tramita el procediment sancionador, que en els casos més greus poden significar la clausura de la instal·lació.

Per acabar, cal destacar especialment, de la part final de la Llei, d'una banda, la disposició addicional primera, que estableix que a l'entrada en vigor de la Llei no s'ha de produir cap modificació en la titularitat de les instal·lacions per cable ja existents.

D'altra banda, la disposició transitòria primera, que preveu que les persones titulars de les concessions d'instal·lacions que no tenen la condició de servei públic puguin optar per mantenir el sistema anterior o per substituir la concessió per l'autorització administrativa corresponent. En coherència, amb la finalitat d'evitar, tant com sigui possible, que instal·lacions de la mateixa naturalesa se sotmetin a dos règims jurídics diferents, s'ha previst que, en cas que no s'exerceixi l'opció esmentada, la concessió es converteix en autorització administrativa i se sotmet al règim establert per aquesta Llei.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

Aquesta Llei té per objecte la regulació de la construcció, la posada en servei i l'explotació de les instal·lacions de transport de persones per cable que corresponen íntegrament pel territori de Catalunya.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Es regeixen per aquesta Llei les instal·lacions següents:

- Els funiculars i altres instal·lacions dels vehicles de les quals es desplacen sobre rodes o altres dispositius de sustentació i mitjançant la tracció d'un cable o més.
- Els telefèrics, els vehicles dels quals són desplaçats o moguts en suspensió per un cable o més. Aquesta categoria inclou els telecabines i els telecadires.
- Els telesquís, que, per mitjà d'un cable, arrossegueu els usuaris.

2. Les instal·lacions que de manera exclusiva es destinen al transport de mercaderies per cable es regeixen per llur normativa específica, sens perjudici que els sigui aplicable aquesta Llei amb caràcter supletori.

3. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

- Els ascensors, tal com els defineix la Directiva 95/16/CE.
- Els tramvies de tipus convencional amb tracció per cable.
- Les instal·lacions utilitzades amb finalitats agrícoles.
- Els materials específics per a fires, fixos o mòbils, i les instal·lacions dels parcs d'atraccions destinades a l'esbarjo que no s'utilitzin com a mitjans de transport de persones.
- Les instal·lacions mineres i les instal·lacions implantades i utilitzades amb fins industrials.
- Les embarcacions amb tracció per cable.
- Els ferrocarrils de cremallera.
- Les instal·lacions accionades per mitjà de cadenes.

Article 3. *Objectius.*

Els objectius principals d'aquesta Llei són:

- Garantir el més alt nivell de seguretat i d'accessibilitat de les instal·lacions de transport per cable.
- Fer compatibles amb el respecte al medi ambient la construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport per cable, inclosos els vehicles.
- Protegir els drets dels usuaris de les instal·lacions de transport per cable.

Article 4. *Seguretat de les instal·lacions.*

1. Les instal·lacions de transport per cable i llur infraestructura, els subsistemes i els constituents de seguretat han de garantir la seguretat de les persones. Amb aquesta finalitat, llur construcció i explotació s'han d'ajustar a les especificacions tècniques prescrites per la normativa de la Unió Europea i a la resta de normes que els siguin aplicables.

2. La persona física o jurídica que explota una instal·lació de transport per cable, per a garantir-ne la seguretat, ha d'acreditar anualment davant la inspecció, en la forma que sigui determinada per reglament, que la instal·lació ha superat els controls i les revisions preceptives. En cada una de les instal·lacions de transport per cable ha de figurar, en un lloc visible per als usuaris, un rètol identificatiu en què consti el nom de la instal·lació, el número de registre i l'òrgan competent per a fer-ne la inspecció.

3. Les instal·lacions de transport per cable han d'adequar els elements i les mesures de seguretat a les normes que s'aprovin com a conseqüència de l'evolució dels coneixements i la tècnica en aquesta matèria. Amb aquesta finalitat, els serveis tècnics del departament competent en matèria de transports poden requerir a les persones físiques o jurídiques que exploten les instal·lacions que duguin a terme les millores, les modificacions, les revisions i els assaigs que es considerin necessaris, d'acord amb els terminis que siguin establerts per reglament.

4. Les empreses explotadores de les instal·lacions de transport per cable han de comunicar al departament competent en matèria de transports qualsevol accident o incident que es produeixi en relació amb les dites instal·lacions, en la forma i el termini que siguin establerts per reglament.

Article 5. *Seguretat dels usuaris.*

La construcció i l'explotació d'instal·lacions de transport per cable requereixen l'adopció prèvia d'un pla d'autoprotecció que prevegi els riscos i les emergències que es poden produir i les mesures que s'han de prendre en aquestes situacions.

Article 6. *Zona d'influència.*

1. El projecte de construcció a què fa referència l'article 5 ha de delimitar una zona d'influència de la instal·lació, per a garantir la seguretat dels usuaris i de terceres persones.

2. S'entén per zona d'influència, als efectes del que estableix l'apartat 1, la superfície que comprèn l'espai ocupat per la instal·lació quan és en funcionament i les distàncies de seguretat necessàries, d'acord amb el que estableixin les normes tècniques aplicables.

3. L'execució d'obres en terrenys situats en la zona d'influència d'una instal·lació de transport per cable que

puguin afectar l'explotació de la instal·lació requereix l'autorització administrativa prèvia de la direcció general competent en matèria de transports. L'autorització ha d'ésser denegada si els treballs comporten un risc per a la seguretat de la instal·lació o dels usuaris.

Article 7. *Protecció del medi ambient.*

La construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport per cable i llurs vehicles s'han de subjectar als principis de sostenibilitat, de respecte al medi ambient i d'aplicabilitat de l'avaluació d'impacte ambiental, en els termes establerts per la normativa vigent aplicable.

Article 8. *Classificació.*

1. Les instal·lacions de transport per cable poden tenir un règim d'ús públic o privat:

a) Són instal·lacions de transport públic per cable les destinades a l'activitat de transport per compte d'altri mitjançant retribució econòmica.

b) Són instal·lacions de transport privat per cable les destinades al transport per compte propi d'ús gratuït, bé sigui per a satisfer necessitats d'ús particular, bé com a complement d'altres activitats principals efectuades pels titulars de la instal·lació.

2. Les instal·lacions de transport públic per cable es poden diferenciar, per la naturalesa del servei que presten, entre:

a) Les que tenen la consideració de servei públic, que són les instal·lacions destinades a satisfer les necessitats de desplaçament de les persones, garantint-los el dret a la mobilitat, i que presten el servei de manera continuada, amb subjecció a un calendari i uns horaris aprovats per l'Administració.

b) Les que no tenen la consideració de servei públic, que són les instal·lacions destinades de manera habitual a transportar persones per a practicar una activitat esportiva o de lleure. Es consideren incloses en aquest apartat les instal·lacions situades a les estacions d'esquí o similars.

3. Les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic es poden diferenciar entre:

a) Les d'àmbit urbà, que són les emplaçades íntegrament dins un mateix terme municipal.

b) Les d'àmbit interurbà, que són les emplaçades en més d'un terme municipal.

Article 9. *Títol de transport i accés a les instal·lacions.*

1. Tothom té dret, un cop adquirit el títol de transport corresponent, a utilitzar les instal·lacions de transport públic per cable, d'acord amb les tarifes que hagin estat aprovades per l'Administració o que li hagin estat comunicades, segons escaigui.

2. Els usuaris, durant la prestació del servei, han de mantenir el títol de transport a disposició del personal de l'empresa que explota la instal·lació, el qual ha d'estar degudament acreditat.

3. Amb l'adquisició del títol de transport, els usuaris assumeixen l'obligació de respectar les normes d'ús de la instal·lació aprovades per l'Administració, que han d'ésser exposades al públic en lloc visible, segons el que sigui establert per reglament a aquests efectes.

Article 10. *Accessibilitat de les persones amb mobilitat reduïda.*

Els titulars de les instal·lacions de transport públic per cable han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir-hi l'accés a les persones amb mobilitat reduïda, d'acord amb la normativa específica sobre aquesta matèria.

Article 11. *Protecció dels drets dels usuaris.*

1. Les persones físiques o jurídiques explotadores d'una instal·lació de transport per cable han de tenir a disposició dels usuaris llibres o fulls de reclamacions, perquè puguin formular qualsevol reclamació sobre la instal·lació o el servei de transport, i han d'exhibir un rètol visible per als usuaris de la instal·lació que ho posi en coneixement d'aquests. Els models de les reclamacions i el procediment per a tramitar-les s'han de determinar per reglament.

2. Les controvèrsies que es puguin plantejar entre els usuaris i l'empresa explotadora d'una instal·lació de transport per cable amb relació a la prestació del servei s'han de sotmetre a la Junta Arbitral del Transport de Catalunya, que es regeix per les pròpies normes de funcionament i en la qual, en tot cas, hi ha d'haver representants de l'Administració, dels titulars d'instal·lacions de transport per cable i dels usuaris.

Article 12. *Registre de les instal·lacions de transport per cable.*

El departament competent en matèria de transports ha de mantenir el Registre de les Instal·lacions de Transport per Cable, en el qual han de constar totes les instal·lacions, llurs característiques principals i les persones físiques o jurídiques que en són titulars o les exploten. Les dades concretes que han de constar en el Registre s'han de determinar per reglament.

CAPÍTOL II

Instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic

Article 13. *Iniciativa i procediment.*

1. La iniciativa per a l'establiment d'instal·lacions de transport públic per cable que, d'acord amb l'article 8, tinguin la consideració de servei públic pot correspondre a les administracions públiques o a una persona física o jurídica. En qualsevol cas, la titularitat d'aquestes instal·lacions ha d'ésser pública.

2. El procediment per a tramitar l'establiment d'instal·lacions de transport públic per cable la titularitat de les quals correspongui a la Generalitat és el que estableix aquest capítol. Per a l'establiment d'instal·lacions d'àmbit urbà de titularitat municipal, cal atènyer-se al que estableix l'article 25.

3. Qualsevol modificació d'una de les instal·lacions a què es refereix l'apartat 1 es tramita pel procediment regulat per aquest capítol per a l'establiment de les dites instal·lacions. S'han d'establir per reglament els supòsits en què la modificació requereix únicament la comunicació prèvia a l'òrgan competent.

Article 14. *Projecte.*

1. L'establiment d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic, o la modificació de les existents, requereix l'aprovació prèvia del projecte corresponent.

2. El projecte a què es refereix l'apartat 1 ha d'incloure la documentació prescrita per la legislació aplicable a la Generalitat en matèria de contractació administrativa; especialment, la memòria descriptiva, la qual ha de fer referència a les necessitats a satisfer i als factors de tota mena a tenir en compte; l'adequació de les instal·lacions a les determinacions urbanístiques vigents en el municipi; la descripció del treball i de les obres i llurs característiques bàsiques; l'àmbit de la zona d'influència;

l'anàlisi de seguretat i l'informe de seguretat corresponent; les tarifes que es proposen; un estudi d'impacte ambiental, i la proposta del reglament d'explotació, que ha d'incloure el pla d'autoprotecció per a situacions d'emergència, el pla d'evacuació per al cas d'aturada de la instal·lació i la resta de circumstàncies que siguin determinades per reglament.

Article 15. *Informació pública i informes.*

1. Durant el procediment per a l'aprovació del projecte a què es refereix l'article 14 s'han de fer els estudis tècnics necessaris i s'ha d'obrir un període d'informació pública, pel termini d'un mes.

2. Simultàniament al període d'informació pública a què es refereix l'apartat 1, el projecte s'ha de sotmetre a l'informe dels ens locals competents en l'àmbit territorial en el qual es projecta de construir la instal·lació, de l'òrgan competent en matèria de protecció civil en relació amb el pla per a situacions d'emergència i de la resta d'entitats o administracions públiques que puguin ésser afectades per la instal·lació. Si en el termini d'un mes no s'han rebut els informes sol·licitats, es pot continuar la tramitació del procediment.

Article 16. *Declaració d'impacte ambiental.*

Un cop acabat el termini d'informació pública a què es refereix l'article 15.1, la direcció general competent en matèria de transports ha de valorar les alegacions presentades en aquest tràmit i enviar-les juntament amb el projecte a l'òrgan competent en matèria de medi ambient perquè formuli la declaració d'impacte ambiental, si escau, d'acord amb la normativa vigent.

Article 17. *Dictamen de la comissió consultiva del transport per cable.*

El projecte a què es refereix l'article 14, un cop evacuats els tràmits fixats pels articles 15 i 16, i abans d'ésser aprovat, s'ha de sotmetre a la Comissió Consultiva del Transport per Cable, que ha de tenir en compte el contingut dels informes emesos al llarg del procediment.

Article 18. *Aprovació del projecte.*

1. El director o directora general competent en matèria de transports ha de resoldre sobre l'aprovació del projecte a què es refereix l'article 14 en el termini de dos mesos, a comptar de l'emissió del dictamen de la Comissió Consultiva del Transport per Cable.

2. L'aprovació del projecte, d'acord amb l'apartat 1, implica la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i els drets afectats, per mitjà de l'ocupació temporal o de l'expropiació forçosa. A aquests efectes, el projecte ha d'incloure la relació completa i individualitzada dels béns i els drets no integrants del domini públic que calgui adquirir o ocupar per a executar-lo.

3. Els terrenys de propietat privada afectats pel traçat d'una instal·lació de transport públic per cable considerada de servei públic que no hagin d'ésser expropiats resten subjectes a una servitud legal de construcció i conservació de la instal·lació i de salvament de persones. L'extensió de la zona que ha de suportar la servitud ha d'ésser només la imprescindible, ateses la naturalesa de la instal·lació i la configuració dels terrenys. Els propietaris dels terrenys afectats per la servitud tenen dret a ésser

indemnitzats pels titulars de l'explotació de la instal·lació pels danys que els puguin ocasionar.

Article 19. *Establiment d'instal·lacions.*

1. La construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable de servei públic pot adoptar, indistintament, qualsevol de les modalitats següents:

- a) Construcció i explotació a càrrec de l'Administració.
- b) Construcció a càrrec de l'Administració i explotació a càrrec d'una persona física o jurídica.
- c) Construcció i explotació a càrrec d'una persona física o jurídica.

2. Es considera que la construcció i l'explotació són a càrrec de l'Administració si s'efectuen mitjançant una entitat de dret públic creada amb aquesta finalitat o si s'atribueixen a una societat de dret privat en el capital de la qual sigui exclusiva la participació de l'Administració o d'un ens públic que en depengui.

3. Correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria de transports d'adjudicar els contractes relatius a la construcció i a l'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic, d'acord amb els procediments i les formes d'adjudicació que determina la legislació sobre contractació administrativa aplicable a la Generalitat.

Article 20. *Adjudicació conjunta de la construcció i l'explotació.*

1. L'adjudicació dels contractes per a la construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic s'ha de fer per concurs. El plec que en reguli les condicions jurídiques, econòmiques i administratives ha d'ésser aprovat pel conseller o consellera competent en matèria de transports.

2. En el desenvolupament i l'adjudicació del concurs a què es refereix l'apartat 1 s'han d'aplicar les regles generals que estableix la legislació de contractació administrativa aplicable a la Generalitat.

Article 21. *Règim de l'explotació.*

1. L'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic a càrrec d'una persona física o jurídica s'ha de fer en règim de concessió administrativa, adjudicada, amb caràcter general, per concurs. Excepcionalment, si hi ha raons que ho justifiquin, l'Administració pot acordar qualsevol de les altres modalitats de gestió del servei públic que estableix la normativa vigent.

2. La durada de les concessions d'explotació de les instal·lacions a què es refereix l'apartat 1 no pot excedir el termini màxim fixat per la legislació aplicable a la Generalitat en matèria de contractació administrativa.

Article 22. *Condicions dels contractes.*

1. Els contractes, tant si són de construcció i explotació com si són només d'explotació, de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic han de fixar les condicions que regeixen la contractació i els drets i les obligacions de les parts, d'acord amb el que sigui determinat per reglament, i s'han d'adequar, en qualsevol cas, al que estableix la legislació sobre contractació administrativa aplicable a la Generalitat.

2. El plec de clàusules dels contractes a què es refereix l'apartat 1 ha de fixar les tarifes aplicables per a l'ús de la instal·lació, que han de cobrir el total dels costos i permetre l'amortització adequada i la correcta prestació del servei. La direcció general competent en matèria de transports pot autoritzar la revisió d'aquestes tarifes, en la forma establerta per reglament, si l'evolució dels costos ha alterat l'equilibri econòmic del contracte.

3. El funcionament de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic ha d'ésser objecte de regulació mitjançant un reglament d'exploració específic per a cada instal·lació, aprovat per la direcció general competent en matèria de transports, d'acord amb el que sigui determinat per reglament.

4. Els contractes relatius a la construcció i a l'exploració d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic es poden transmetre, amb l'autorització prèvia del conseller o consellera competent en matèria de transports, d'acord amb la normativa aplicable a la Generalitat en matèria de contractació administrativa.

Article 23. *Inembargabilitat de la instal·lació i constitució de garanties.*

1. Les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic són inembargables.

2. La constitució d'hipoteques i d'altres drets de garantia sobre les concessions d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic requereix l'autorització prèvia del conseller o consellera competent en matèria de transports, mitjançant resolució expressa.

Article 24. *Causas d'extinció dels contractes.*

Són causes d'extinció dels contractes relatius a la construcció i a l'exploració d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic el finiment del termini contractual o la resolució del contracte, que es pot produir per un dels motius següents:

- La mort o la incapacitat sobrevinguda de la persona física contractista individual o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista.
- La declaració de fallida, la suspensió de pagaments, el concurs de creditors per insolvència fallida en qualsevol procediment o l'acord de quitament i espera.
- El mutu acord entre l'Administració i els contractistes.
- La manca de prestació pels contractistes de la garantia definitiva o de les garanties especials o complementàries o la manca de formalització del contracte.
- L'incompliment de les obligacions contractuals essencials.
- Les altres causes que siguin determinades per reglament, d'acord amb la legislació sobre contractació administrativa aplicable a la Generalitat, i les que estableixi el contracte.

Article 25. *Instal·lacions de titularitat municipal.*

1. L'establiment o la modificació d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic, si són d'àmbit urbà i són de titularitat municipal, requereix l'aprovació prèvia del projecte, en els termes que prescriu l'article 29.

2. Abans de la posada en funcionament de la instal·lació, la direcció general competent en matèria de transports n'ha de comprovar l'adequació al projecte aprovat i el funcionament correcte.

CAPÍTOL III

Instal·lacions de transport públic per cable no considerades de servei públic

Article 26. *Construcció i explotació de les instal·lacions.*

1. La construcció i l'exploració d'instal·lacions de transport públic per cable que, d'acord amb l'article 8, no tinguin la consideració de servei públic requereixen l'aprovació del projecte corresponent i l'atorgament de l'autorització administrativa d'exploració, segons el procediment establert per aquesta Llei i pel reglament que la desplegui.

2. Excepcionalment, quan es tracti de terrenys de propietat privada, es pot declarar la utilitat pública o l'interès social de la instal·lació, als efectes de l'aplicació del procediment d'expropiació forçosa que estableix la legislació vigent, en el qual la persona física o jurídica titular de la instal·lació té la consideració de beneficiari. A aquests efectes, s'ha de valorar en cada cas la concurrència de circumstàncies, causes o motius, en especial els vinculats a les necessitats de desplaçament de les persones habitants de la zona o la viabilitat de la instal·lació mateixa, que justifiquin la declaració esmentada.

Article 27. *Procediment.*

El procediment per a l'establiment d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic s'inicia sempre a instància de la persona interessada, per mitjà d'una sol·licitud adreçada a la direcció general competent en matèria de transports, acompanyada del projecte corresponent, que ha d'incloure els documents següents:

- La memòria justificativa de l'interès i la conveniència de la instal·lació.
- El projecte de construcció de la instal·lació, redactat per un facultatiu o facultativa competent i visat pel col·legi professional que correspongui, que ha d'incloure una anàlisi de seguretat i l'informe de seguretat corresponent, d'acord amb el que estableix la normativa dictada per les institucions de la Unió Europea i la resta de normes que siguin aplicables.
- La proposta de reglament d'exploració, que ha d'incloure els plans d'autoprotecció i d'evacuació que siguin preceptius.
- La memòria explicativa sobre l'adequació de la instal·lació a les determinacions urbanístiques vigents en el municipi, que ha d'incloure els plànols dels terrenys afectats i els títols de disponibilitat.
- Les tarifes que es proposen per a l'ús de la instal·lació, llevat que el preu inclogui, a més del servei de transport per cable, altres prestacions complementàries.
- La declaració d'impacte ambiental, si aquesta ja s'ha formulat en relació amb la instal·lació que es projecta construir, o, altrament, un estudi d'impacte ambiental o un certificat de l'òrgan competent en matèria de medi ambient que acrediti que no és procedent de sotmetre la instal·lació que es tracti al tràmit d'avaluació d'impacte ambiental, cas en el qual s'ha d'aportar una memòria sobre els efectes que pot tenir en el medi ambient i les mesures específiques de protecció.
- Els justificants de no tenir cap deute amb la Generalitat i d'estar al corrent de pagament de les obligacions tributàries i de la seguretat social.
- Qualsevol altre document que sigui determinat per reglament.

Article 28. Informes.

1. El projecte a què fa referència l'article 27 s'ha de sotmetre als informes dels ens locals afectats per la instal·lació, de l'òrgan competent en matèria de protecció civil, en relació amb el pla d'autoprotecció per a situacions d'emergència, i de la resta d'entitats o administracions públiques que puguin ésser afectades per la instal·lació. Si en el termini d'un mes no s'han rebut els informes sol·licitats, s'ha de continuar el procediment.

2. En cas d'ésser exigible la presentació de l'estudi d'impacte ambiental, d'acord amb el que prescriu la lletra f de l'article 27, s'ha de trametre a l'òrgan competent en matèria de medi ambient perquè formuli la declaració d'impacte ambiental i no es pot atorgar l'autorització fins que no es resolgui aquest tràmit amb caràcter favorable.

Article 29. Aprovació del projecte.

1. El director o directora general competent en matèria de transports ha de resoldre de manera expressa sobre l'aprovació del projecte a què es refereix l'article 27 en el termini de tres mesos a comptar des de la presentació de tota la documentació prescrita per l'article 27, tenint en compte el contingut dels informes emesos i l'adequació del projecte a la normativa aplicable. La manca de notificació de la resolució expressa en el termini indicat comporta la desestimació de la sol·licitud.

2. L'aprovació del projecte a què es refereix l'apartat 1 implica l'autorització administrativa per a l'inici dels treballs de construcció de la instal·lació, sens perjudici de l'obtenció de la resta de permisos i llicències preceptius.

3. La resolució d'aprovació del projecte a què es refereix l'apartat 1 ha de contenir les mesures necessàries per a la protecció adequada del medi ambient i els recursos naturals. També s'hi poden fer constar altres observacions i condicions que calgui tenir en compte en les obres d'execució, i també la documentació complementària que calgui aportar.

4. Durant l'execució de les obres, els serveis tècnics de l'Administració tenen la potestat de dur a terme les inspeccions necessàries per a comprovar que les obres es desenvolupen d'acord amb el projecte aprovat, i poden requerir a aquest efecte l'aportació dels documents que considerin necessaris.

Article 30. Atorgament de l'autorització administrativa.

1. Un cop acabades les obres d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic, la persona interessada ha de sol·licitar a la direcció general que ha aprovat el projecte l'autorització que en permeti l'inici de l'explotació.

2. Amb la sol·licitud prescrita per l'apartat 1, s'ha de presentar la documentació acreditativa d'haver contractat una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi els danys que es puguin causar amb motiu del funcionament de la instal·lació, en la forma que sigui determinada per reglament, sens perjudici de la subscripció de l'assegurança obligatòria de viatgers. També s'ha de presentar la resta de documentació que sigui determinada per reglament o que estableixin les normes que regulen les condicions tècniques de la instal·lació.

3. La direcció general competent en matèria de transports ha d'atorgar l'autorització administrativa d'explotació a què es refereix l'apartat 1 després d'haver comprovat els serveis tècnics l'adequació de la instal·lació al projecte aprovat i d'haver-ne acreditat el funcionament

correcte mitjançant l'acta de reconeixement general i de proves corresponent. Si en el termini d'un mes des de la presentació de la documentació prescrita per l'apartat 2 no s'ha atorgat l'autorització per mitjà de resolució expressa, s'ha d'entendre que la sol·licitud ha estat estimada.

4. L'autorització a què es refereix l'apartat 3 s'ha de notificar a la persona interessada i a l'ens local afectat per la instal·lació.

Article 31. Vigència i contingut de l'autorització administrativa.

1. La vigència de l'autorització administrativa d'explotació regulada per l'article 30 resta condicionada a la renovació anual, per mitjà del procediment que sigui determinat per reglament, en el qual s'ha d'acreditar que es continuen complint els requisits exigits inicialment als titulars de l'autorització i que la instal·lació ha superat les inspeccions prescrites per les normes tècniques aplicables, de manera que es continuen respectant les condicions de seguretat exigides per la normativa vigent.

2. L'autorització a què es refereix l'apartat 1 ha de fixar els drets i les obligacions dels titulars, les condicions que regeixen l'explotació de la instal·lació i la resta d'especificacions que siguin determinades per reglament.

3. En el supòsit que una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic no compleixi les condicions de seguretat exigides per les normes vigents, se n'ha de deixar en suspens l'explotació mentre es mantingui l'incompliment, sens perjudici de les responsabilitats que puguin derivar d'aquest fet d'acord amb el capítol VII. Si l'incompliment no es pot corregir, s'ha de revocar l'autorització i la persona titular de la instal·lació ha de procedir a desmuntar-la i a restituir la situació a l'estat anterior a la construcció, en el termini que sigui establert per reglament, o bé a substituir-la per una altra instal·lació.

Article 32. Modificació de les instal·lacions.

1. Qualsevol modificació d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic, o de les condicions d'explotació, requereix l'autorització del director o directora general competent en matèria de transports, un cop tramitat el procediment regulat per aquest capítol per a l'establiment de les dites instal·lacions, llevat dels supòsits en què, d'acord amb el que sigui determinat per reglament, es requereixi únicament la comunicació prèvia a l'òrgan competent.

2. La transmissió de la titularitat d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic ha d'ésser autoritzada, mitjançant resolució, pel director o directora general competent en matèria de transports.

CAPÍTOL IV**Instal·lacions de transport privat****Article 33. Règim jurídic.**

L'establiment d'instal·lacions de transport privat per cable requereix l'aprovació prèvia del projecte i l'obtenció de l'autorització administrativa corresponent, d'acord amb el procediment que estableix el capítol III, amb les especificitats que siguin determinades per reglament.

CAPÍTOL V

Comissió consultiva del transport per cableArticle 34. *Funcions.*

1. La Comissió Consultiva del Transport per Cable és l'òrgan consultiu i assessor de la Generalitat en matèria de transports per cable i és adscrita al departament competent en matèria de transports.

2. Correspon a la Comissió Consultiva del Transport per Cable l'emissió d'informes i dictàmens i, en general, l'assessorament en tot allò que pugui afectar el sector del transport per cable, en la forma que sigui establerta per reglament.

Article 35. *Composició.*

La Comissió Consultiva del Transport per Cable ha d'ésser formada per representants de:

- a) Els departaments que tinguin competències relatives a les instal·lacions de transport per cable.
- b) Els ens locals.
- c) Les empreses que exploten instal·lacions de transport per cable.
- d) Les associacions sindicals i empresarials.
- e) Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.
- f) Els col·legis professionals afectats.
- g) Les associacions d'usuaris.
- h) Les entitats esportives i de lleure.
- i) Altres entitats que puguin tenir un interès legítim en les instal·lacions de transport per cable, d'acord amb el que sigui determinat per reglament.

CAPÍTOL VI

Inspecció i control de les instal·lacionsArticle 36. *Potestat d'inspecció.*

1. La inspecció de les instal·lacions regulades per aquesta Llei correspon al departament competent en matèria de transports, que l'ha d'exercir per mitjà del personal tècnic i administratiu que sigui determinat per reglament, sens perjudici de les competències que puguin correspondre a altres departaments o administracions públiques.

2. El personal a què es refereix l'apartat 1 té la condició d'autoritat en l'exercici de les funcions d'inspecció, i pot sol·licitar, per a complir-les eficaçment, el suport necessari dels Mossos d'Esquadra i d'altres forces i cossos de seguretat.

Article 37. *Funcions dels serveis d'inspecció.*

1. Correspon al personal que aconsegueix tasques d'inspecció en matèria del transport per cable dur a terme les actuacions necessàries per a comprovar que en les instal·lacions s'han fet les revisions i les proves reglamentàries, en tot allò relatiu a la conservació i al manteniment; controlar les condicions d'explotació i la prestació dels serveis, i, si escau, formular les denúncies que corresponguin.

2. La funció inspectora a què es refereix l'apartat 1 es pot exercir d'ofici o com a conseqüència d'una denúncia formulada per una entitat, un organisme o una persona física o jurídica.

3. Les actes d'inspecció aixecades pel personal a què es refereix l'article 36 tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar les persones interessades.

CAPÍTOL VII

Infraccions i règim sancionadorArticle 38. *Infraccions.*

Són infraccions administratives d'aquesta Llei les accions i les omissions tipificades com a tals per aquest capítol. Aquestes infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 39. *Infraccions molt greus.*

Són infraccions molt greus, als efectes d'aquesta Llei:

- a) Prestar el servei de transport sense disposar del títol habilitador preceptiu.
- b) Prestar el servei de transport en condicions que puguin afectar la seguretat de les persones, en la mesura que comportin un perill greu i directe, i, especialment:

Primer. Prestar el servei incomplint les condicions de seguretat que estableixin el títol habilitador, el reglament d'explotació o altres normes tècniques aplicables relatives a la revisió i el manteniment de la instal·lació.

Segon. Transportar més persones de les autoritzades.

Tercer. No dur a terme en la instal·lació les millores o les modificacions ordenades per l'Administració per a garantir la seguretat de les persones.

- c) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, de manera que s'impedeixi o se'n retardi l'exercici de llurs funcions.

d) No mantenir vigents les assegurances obligatòries prescrites per aquesta Llei o per altres disposicions aplicables, si aquest fet no constitueix infracció penal.

e) Reincidir en qualsevol de les infraccions greus, si no ha finit el termini de prescripció de la infracció anterior.

Article 40. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus, als efectes d'aquesta Llei:

a) No complir les condicions essencials del títol habilitador, llevat que s'hagi de qualificar com a infracció molt greu, d'acord amb el que estableix l'article 39.b, considerant essencials les condicions que configuren la naturalesa del servei i el manteniment dels requisits exigits per a autoritzar-lo, i, en qualsevol cas, les que constin expressament en el plec de condicions del títol habilitador.

b) No haver fet les revisions obligatòries, llevat que, d'acord amb el que estableix l'article 39.b, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

c) No complir el règim tarifari.

d) Construir instal·lacions, o modificar-les, sense l'aprovació del projecte corresponent.

e) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, llevat que, d'acord amb el que estableix l'article 39.c, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

f) No complir l'obligació de comunicar al departament competent les avaries o els incidents en la instal·lació o els danys causats als usuaris o a terceres persones, d'acord amb el que sigui establert per les normes reglamentàries.

g) No tenir a disposició dels usuaris de la instal·lació els llibres o fulls de reclamacions, o no comunicar a la direcció general competent les reclamacions o les queixes efectuades, en la forma i el termini que siguin establerts per reglament.

h) Incórrer en qualsevol de les infraccions tipificades per l'article 39 que, ateses les circumstàncies concurrents, no s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

i) Reincidir en qualsevol de les infraccions lleus, si no ha finit el termini de prescripció de la infracció anterior.

Article 41. *Infraccions lleus.*

Són infraccions lleus, als efectes d'aquesta Llei:

a) Utilitzar una instal·lació de transport per cable sense disposar del títol de transport preceptiu, o incomplir-ne les normes d'ús.

b) No tenir en un lloc visible de la instal·lació el rètol identificatiu que prescriu l'article 4.2.

c) No tenir a disposició dels usuaris les normes d'utilització de la instal·lació.

d) No tenir al corrent els llibres, els registres o les estadístiques de caràcter obligatori, d'acord amb el que determinen les normes aplicables.

e) No mantenir les instal·lacions en les condicions necessàries de neteja i conservació per a garantir la prestació correcta del servei de transport, llevat que, en tant que en resulti afectada la seguretat de les persones, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

f) Incórrer en qualsevol de les infraccions tipificades per l'article 40 que, ateses les circumstàncies concurrents, no s'hagi de qualificar com a infracció greu.

Article 42. *Responsabilitat de les infraccions.*

La responsabilitat administrativa per les infraccions d'aquesta Llei correspon:

a) Als titulars de les instal·lacions, en el cas d'instal·lacions que disposin del títol habilitador preceptiu.

b) A les persones físiques o jurídiques propietàries de les instal·lacions o responsables de la prestació del servei de transport, en el cas d'instal·lacions que no disposin del títol habilitador preceptiu.

c) Als usuaris de les instal·lacions, en el cas de les infraccions tipificades per l'article 41.a).

Article 43. *Mesures provisionals.*

1. Un cop incoat un expedient sancionador en virtut d'aquesta Llei, el director o directora general competent en matèria de transports pot adoptar, mitjançant resolució motivada, a proposta de l'instructor o instructora de l'expedient, les mesures provisionals que calguin per a assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, per a preservar els interessos generals o per a evitar la continuïtat dels efectes de la infracció.

2. Les mesures provisionals a què es refereix l'apartat 1 poden consistir, en el supòsit de les infraccions tipificades per les lletres a i b de l'article 39, en la clausura de la instal·lació, en el qual cas cal adoptar les mesures necessàries perquè els usuaris pateixin la menor pertorbació possible.

Article 44. *Sancions.*

1. Les infraccions lleus s'han de sancionar amb una advertència o amb una multa de fins a 600 euros, sancions que es poden acumular; les infraccions greus, amb una multa d'entre 601 i 30.000 euros, i les infraccions molt greus, amb una multa d'entre 30.001 i 150.000 euros.

2. Les infraccions molt greus poden comportar, a més de la sanció pecuniària que correspongui, la incoació d'un expedient de caducitat de la concessió o de revocació de l'autorització administrativa, d'acord amb el procediment que sigui determinat per reglament. La incoació és obligatòria si la persona física o jurídica responsable de la infracció ha estat sancionada per resolució ferma en via administrativa dins els darrers dotze mesos per la comissió de dues altres infraccions molt greus.

3. La quantia de les multes s'ha de graduar en funció de la gravetat del fet constitutiu de la infracció, considerant els riscos produïts, els danys i els perjudicis ocasionats, la rellevància pública de la conducta infractora, l'existència d'intencionalitat i la reincidència.

4. Es produeix reincidència si la persona responsable d'una infracció sancionada per resolució ferma en comet una altra de la mateixa naturalesa dins el termini de prescripció.

5. Es considera circumstància atenuant en la graduació de la multa a imposar el fet d'haver procedit a esmenar la infracció abans de la resolució del procediment sancionador.

Article 45. *Procediment sancionador.*

1. El procediment per a la imposició de les sancions fixades per aquest capítol s'ha d'ajustar al que disposen les normes de procediment administratiu aplicables.

2. Si, un cop transcorregut un any des de la incoació del procediment sancionador, no se n'ha notificat la resolució, s'ha de declarar la caducitat de l'expedient.

Article 46. *Potestat sancionadora.*

La competència per a la imposició de les sancions fixades per aquesta Llei correspon al director o directora general competent en matèria de transports, que en pot delegar l'exercici, d'acord amb el que determinen les normes de procediment administratiu aplicables.

Article 47. *Prescripció.*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les infraccions greus, al cap de dos anys, i les infraccions lleus, al cap d'un any. Aquests terminis es comencen a comptar des de la data en què es comet la infracció.

2. Els terminis fixats per l'apartat 1 són aplicables també a la prescripció de les sancions, comptats a partir de l'endemà de llur fermesa en via administrativa.

Disposició addicional primera.

L'entrada en vigor d'aquesta Llei no comporta cap modificació en la titularitat de les instal·lacions existents de transport per cable.

Disposició addicional segona.

En el marc del que disposa la legislació sobre patrimoni, la Generalitat ha de fomentar la conservació dels elements materials relacionats amb el transport per cable que, atesa llur significació històrica, siguin d'interès patrimonial.

Disposició transitòria primera.

1. Els titulars de concessions de transport públic per cable vigents en el moment de l'entrada en vigor

d'aquesta Llei que, d'acord amb l'article 8, no tinguin la consideració de servei públic poden optar, en el termini de sis mesos, entre substituir la concessió per l'autorització administrativa regulada pel capítol III o continuar prestant el servei en règim de concessió administrativa, en el qual cas s'han de sotmetre, per a la resta, al règim establert per aquesta Llei.

2. Si, un cop transcorregut el termini de sis mesos a què es refereix l'apartat 1, els titulars de la concessió no manifesten expressament al departament competent la voluntat de mantenir el règim jurídic anterior, la concessió esdevé autorització administrativa d'explotació i resta sotmesa a les disposicions d'aquesta Llei, amb una vigència indefinida, sempre que es compleixi el que prescriu l'article 4.3.

3. Les concessions o els permisos d'ocupació de terrenys atorgats en relació amb instal·lacions que, a l'empara d'aquesta disposició transitòria, s'hagin adequat al règim establert per aquesta Llei mantenen la vinculació a l'autorització administrativa de la instal·lació, sens perjudici del que disposi la normativa específica aplicable.

Disposició transitòria segona.

Els procediments per a l'atorgament de la concessió administrativa a instal·lacions de transport públic per cable que s'hagin iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de sotmetre al règim jurídic que aquesta determina, i ha de continuar en tot cas la tramitació del títol habilitador que correspongui.

Disposició final primera.

1. Es faculta el Govern i el conseller o consellera competent en matèria de transports perquè adoptin les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta Llei.

2. El desplegament reglamentari d'aquesta Llei s'ha d'efectuar en el termini d'un any de l'entrada en vigor i ha de tenir en compte, especialment, les condicions de seguretat de les instal·lacions i la protecció del medi ambient, en el marc de les competències de l'Administració de la Generalitat.

Disposició final segona.

Es faculta el Govern per a actualitzar, a proposta del conseller o consellera competent, l'import de les multes fixades per aquesta Llei, d'acord amb l'evolució de les circumstàncies socioeconòmiques en funció de l'índex de preus de consum.

Disposició final tercera.

Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes d'haver estat publicada al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 14 de juny de 2002.

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya»
número 3665, de 27 de juny de 2002)

14081 LLEI 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya. («BOE» 169, de 16-7-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

PREÀMBUL

I. La situació geogràfica de Catalunya, la diversitat dels seus recursos i el caràcter obert del poble català han determinat que el nostre territori hagi estat històricament un lloc de pas visitat per pobles i persones d'altres països i cultures. És en els inicis del segle que hem deixat enrere quan es comença a prendre consciència que molts d'aquests desplaçaments responen a finalitats de caràcter turístic. Es detecta així la presència en el nostre territori de persones que hi arriben per conèixer una realitat diferent de la que els és pròpia, per ampliar els coneixements, per gaudir de paisatges, bel·leses o recursos naturals o, simplement, per trobar un espai de lleure o de repòs. En aquest marc, el 1908 entra en funcionament a Barcelona la Societat d'Atracció de Forasters, amb el patrocini de l'Ajuntament de la ciutat i amb la cooperació de moltes entitats culturals i recreatives. És en aquesta època que es duen a terme els dos primers congressos de turisme a Catalunya, i que comença a ésser perceptible la influència en els corrents turístics d'infraestructures com el port de Barcelona o les instal·lacions aeroportuàries o d'esdeveniments com l'Exposició Universal o la Fira de Barcelona.

El turisme, però, encara és molt incipient, com ho prova la manca de referències a aquest sector en la distribució de competències realitzada en l'etapa republicana a l'empara de la Constitució del 1931 i de l'Estatut d'autonomia del 1932. No obstant això, és en aquesta etapa republicana quan el caràcter atent i la sensibilitat de la societat catalana envers aquest fenomen propicien la primera intervenció de les institucions públiques catalanes en l'àmbit del turisme. A partir de la representació conferida pel Patronat Nacional de Turisme espanyol, en un moment en què les autoritats centrals mostraven llur escepticisme envers les possibilitats del turisme, la Generalitat constitueix l'Oficina de Turisme de Catalunya, la qual desenvolupa amb molt pocs recursos una tasca d'eficàcia remarcable. Amb aquests i altres instruments, la Generalitat porta a terme una tasca intensa i decidida en l'àmbit del turisme, estroncada, però, per l'inici de la Guerra Civil.

Poques dècades després, la necessitat d'obrir i d'afavorir el desenvolupament econòmic de l'Estat descobreix en el turisme un recurs econòmic de primera magnitud. És l'etapa del turisme massificat, un turisme que, conjuntament amb els beneficis que genera en termes de volum de negocis i de llocs de treball, produeix disfuncions urbanístiques i ambientals, compromet els recursos que sustenten l'atractiu turístic del país i emfatitza l'increment quantitatiu de turistes per damunt de la qualitat dels serveis que se'ls presta.

II. La nova organització política i territorial que arrenca amb la Constitució espanyola del 1978 permet canviar aquest estat de coses. L'article 9.12 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de turisme, exclusivitat que el Tribunal Constitucional ha reforçat en nombroses sentències, i amb molt poques excepcions, davant de l'actitud i de les iniciatives estatals, no sempre res-